

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jihlavě rozhodl dne 29. března 2017 v hlavním líčení samosoudcem
Mgr. Zdeňkem Chalupou, **t a k t o:**

Obžalovaný

XXXXX,

nar. **XXXXX** v **XXXXX**, operátor páskovací linky firmy **XXXXX**, trvale bytem **XXXXX**, okres **XXXXX**,
pro doručování bytem **XXXXX**, **XXXXX**,

je v i n e n, ž e

dne 6. 4. 2016 v místě svého bydliště na adrese **XXXXX** v **XXXXX** umístil na veřejné síti internet
na svůj veřejný kanál na serveru www.youtube.com, kde vystupuje pod pseudonymem **XXXXX**,
video s názvem: *Projekt "mám jí ráda" tu mojí kundu*, přičemž v uvedeném videu se značně
vulgárním a oplzlým způsobem, když používá mimo jiné výrazy jako „píča, kunda, sračky,
krávy tupý“ apod., vyjadřuje o práci a podnikatelské činnosti poškozené **XXXXX**, nar. **XXXXX**,
kterou dále označuje mimo jiné jako „zasranou zkurvenou zlodějku“,

t e d y veřejně se dopustil hrubé neslušnosti,

č í m ž s p á c h a l

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody na 6 (šest) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu 1 (jednoho) roku**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená **xxxxx**, nar. **xxxxx**, bytem **xxxxx**, **xxxxx**, s nárokem na náhradu škody **odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních**.

O d ů v o d n ě n í :

Skutkový stav uvedený ve výroku vyplynul z doznání obžalovaného a shodných prohlášení státního zástupce i obžalovaného o tom, že vše, co je popsáno ve skutkové větě návrhu na potrestání, je nesporné, že se to stalo. Soud proto postupoval dle § 314d odst. 2 trestního řádu a až na videozáznam neprováděl žádné další důkazy ke skutkovým zjištěním.

Obžalovaný **xxxxx** vypověděl, že zahlédl originální video poškozené, ve kterém viděl manuální erotickou činnost, kterou poškozená prezentovala jako psychologickou pomoc ženám po znásilnění, po psychické újmě a pro zlepšení sexuálního života, což ho zaujalo. Hledal si proto další informace, přičemž našel webové stránky, kde zjistil, že poškozená si za tyto kurzy účtuje 15.000 Kč za desetihodinovou lekci. Tato částka mu přišla přehnaná a to ho přimělo k natočení videa. Video prezentoval na portálu Youtube. Ve videu se kriticky vyjadřoval k činnosti poškozené a uváděl, že tato činnost je cenově přepálená, že by bylo srozumitelnější, pokud by to řešila levněji, poškozenou onačil za zlodějku, dával příklad, že prostitutky jsou levnější než činnost poškozené. Ze strany poškozené se podle něj jedná o tlak na ženy, které mají nějaký problém, a on se je takto snažil ochránit. Vzhledem k tomu, že dál pokračoval ve svých videích, má za to, že toto video bylo překryto dalším videem, jeho sledovanost proti ostatním videím byla nepatrná. Video mělo 4 tisíce zhlédnutí, ostatní videa mají i 200 až 300 tisíc zhlédnutí, takže počet zhlédnutí byl z jeho pohledu nepatrný. Video stáhnul po druhém výsledku u policie. S odstupem času má za to, že jeho reakce a způsob podání byly přehnané. Stále si ale stojí za svými názory, že činnost poškozené je kontroverzní a nevěří jejím výsledkům. Na svém účtu má asi 450 videí, jedná se o videa různých témat, videa nejsou pouze útočného charakteru. Ve videích není vždy vulgární. S ohledem na projednávanou věc už rozhodně není vulgární vůči ostatním osobám. Ve svých videích převážně kritizuje ostatní tvůrce, kteří nějak manipulují masami prostřednictvím reklamy, což podle něj není v pořádku, proto na to upozorňuje. Jedná se o jeho zálibu, má na tuto činnost i živnostenské oprávnění, jde tedy i o přivýdělek. Poškozené se v hlavním líčení omluvil. O náhradě škody odmítl s poškozenou jednat, její nároky neuznává, považuje je za přemrštěné.

Z videozáznamu obsaženého na CD nosiči na č. l. 21 byl zjištěn obsah předmětného videa zveřejněného obžalovaným. Z úředního záznamu na č. l. 22 byl zjištěn charakter internetového serveru www.youtube.com, jeho návštěvnost a obecný popis vlivu tzv. YouTubers. Co se týče obžalovaného, bylo zjištěno, že jeho profil na Youtube měl ke dni 14. 10. 2016 33977 odběratelů. Předmětné video bylo ke dni 13. 10. 2016 přehráno 4510x. Z popisu z evidence rejstříku trestů obžalovaného na č. l. 69 byla zjištěna dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného.

Co se týče dalších důkazních návrhů obhajoby ve vztahu k listinám, jimž mělo být prokázáno, že poškozená hlubokou masáž vagíny provádí nezákonně, soud tyto zamítl, neboť jimi nemůže být prokázáno nic, co by bylo způsobilé ovlivnit rozhodnutí soudu o vině a trestu obžalovaného, když případný nedostatek oprávnění poškozené předmětnou činnost vykonávat by nijak nevylučoval vinu obžalovaného ani neměl žádný význam pro ukládání trestu.

Jak bylo uvedeno výše, dospěl soud k závěru, že ohledně skutkových zjištění není potřeba provádět žádné další dokazování.

Mezi procesními stranami je od počátku sporné právní hodnocení jednání obžalovaného. Objektivní stránku skutkové podstaty trestného činu výtržnictví v daném případě tvoří jednak podmínka, aby se pachatel výtržnického jednání dopustil veřejně, jednak aby bylo jeho jednání možné kvalifikovat jako hrubě neslušné. Veřejně je přitom ve smyslu § 117 trestního zákoníku trestný čin spáchán mimo jiné prostřednictvím veřejně přístupné počítačové sítě, tj. typicky především internetem. Jak bylo uvedeno výše, není pochyb o tom, že obžalovaný předmětné video skutečně natočil a umístil na internet, nejsou tak žádné pochybnosti o tom, že se obžalovaný jednání dopustil veřejně. V souladu s judikaturou (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 6. 2015, sp. zn. 8 Tdo 481/2015) je tak třeba hodnotit, zda toto jednání lze charakterizovat jako hrubě neslušné, tj. jako závažně neslušné jednání, jímž jsou hrubě porušována pravidla občanského soužití a zásady občanské morálky. Za hrubou neslušnost lze přitom v souladu s judikaturou považovat i hrubý útok na čest a vážnost občana, např. vulgárními nadávkami a oplzlými řeči. Hrubý charakter neslušnosti přitom nelze dovozovat pouze z charakteru osobnosti pachatele a jeho pohnutky, ale je třeba zejména hodnotit vlastní projev pachatele, a to i ve vztahu k prostředí, kde k němu došlo. Soud se přitom v tomto směru zcela ztotožnil s názory státního zástupce a zmocněnce poškozené vyjádřenými v závěrečných řečech. Výrazy, které obžalovaný ve videu použil, jsou jednoznačně jak vulgární, tak oplzlé, přičemž nejsou adresovány pouze poškozené, ale i lidem, kteří video sledovali a zejména všeobecně k ženám, přičemž svým obsahem se dotýkají určité intimní oblasti. Co se týče poškozené, zasahují nadto i její čest a vážnost ve vztahu k výkonu jejího povolání. Předmětné video přitom zachycuje celou řadu urážek a vulgarit pronášených obžalovaným, což svědčí závěru, že ze strany obžalovaného se nejednalo pouze o jedno nahodilé porušení chráněného zájmu, ale o úmyslně neslušné vulgární napadání směřující primárně k zásahu do vážnosti a cti poškozené a ve svém důsledku pak i o produkování oplzlostí zasahujících do cti a důstojnosti žen všeobecně. Co se týče námitky obhajoby, že se obžalovaný cítil být vyprovokován jednak charakterem činnosti poškozené, ke které podle něj poškozená nemá příslušné oprávnění, a jednak cenou za jí poskytované služby, soud se i zde ztotožňuje s argumenty státního zástupce. Obžalovaný měl bez pochyb právo vyjádřit se k činnosti poškozené, k jejímu oprávnění činnosti vykonávat i k cenám, za které své služby poskytuje, a pokud by tak učinil slušným způsobem, zcela jistě by jeho jednání nebylo hodnoceno jako trestné. To však obžalovaný neučinil a zvolil raději cestu popsanou ve výroku rozsudku. Závažnost jednání obžalovaného zesiluje to, že na poškozenou velmi vulgárně zaútočil pouze proto, že se mu nelíbilo, jakou činnost a za jaké ceny poškozená vykonává, avšak jeho samotného se to blíže nijak nedotýkalo.

Soud tak v souladu se shora uvedeným došel k závěru, že obžalovaný svým jednáním úmyslně ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku porušil zájem společnosti na ochraně občanského soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek. Mezi tím, co obžalovaný spáchal a porušením chráněného zájmu, je zřejmá příčinná souvislost. Příčetnost obžalovaného nebyla nijak zpochybněna, jeho trestní odpovědnost tak

není dotčena. Byly tudíž naplněny všechny znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

S ohledem na námitky obhajoby ohledně nedostatku společenské škodlivosti jednání obžalovaného soud po zjištění, že jednáním obžalovaného byly naplněny všechny formální znaky trestného činu výtržnictví, dále hodnotil, zda v tomto případě nepřichází v úvahu využití tzv. materiálního korektivu § 12 odst. 2 trestního zákoníku. V souladu se zásadou subsidiarity trestní represe a z ní vyplývajícího principu ultima ratio tak hodnotil, zda jednání obžalovaného dosahovalo požadované společenské škodlivosti. Došel přitom k závěru, že jednání obžalovaného není možné považovat za pouhé mírné překročení běžných společenských vztahů a zásad slušného chování, tudíž ani nepostačuje je hodnotit jako přestupek. To zejména s ohledem na množství a vulgárnost použitých výrazů, s ohledem na to, že video bylo zveřejněno na největším internetovém serveru pro sdílení videosouborů, i s ohledem na počet zhlédnutí. Ačkoliv obžalovaný považuje počet zhlédnutí 4510 za nízký, je potřeba si uvědomit, že v poměrech České republiky se jedná o počet obyvatel běžného menšího města. V neposlední řadě je významné i to, že obžalovaný jako tzv. YouTuber, tedy častý vzor pro mládež, vytvářel naprosto nepřipustný příklad a vzor chování, které nemůže být aprobevováno jako společensky přípustné. Je tedy evidentní, že jednání obžalovaného musí být posouzeno jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

Soud se zabýval i otázkou podmíněného zastavení trestního stíhání. S ohledem na charakter trestné činnosti a také s přihlédnutím k tomu, že z vystoupení obžalovaného v hlavním líčení je zjevně, že ještě nemá pevně ukotvený náhled na protiprávnost svého jednání, nepovažuje soud takový postup za dostatečný ve smyslu § 307 trestního řádu.

Na základě rozhodnutí o vině soud řešil otázku trestu. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry dle § 39 trestního zákoníku přihlédl soud k relevantním kritériím:

- k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (*Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem*),
- k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele,
- k jeho dosavadnímu způsobu života,
- k možnosti jeho nápravy,
- k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu,
- k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele,
- k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42),
- k době, která uplynula od spáchání trestného činu. (*Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédl ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.*)

Podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku může být uložen trest odnětí svobody až na dva roky. Soud zohlednil ve prospěch obžalovaného jeho doznání, dosavadní bezúhonnost, řádný život i omluvu poškozené v hlavním líčení. Na druhou stranu soud přihlédl k tomu, že video viděl vcelku vysoký počet lidí, čímž je zvyšována intenzita společenské škodlivosti jednání obžalovaného. Soud tak znovu dospěl ke stejným závěrům jako v situaci, kdy vydával trestní příkaz, proti němuž obžalovaný podal odpor, a obžalovanému uložil trest odnětí svobody na šest měsíců. Jsou splněny podmínky pro podmíněný odklad výkonu trestu, který může být na zkušební dobu od jednoho roku do pěti let. Byla zvolena nejkratší možná zkušební doba

jednoho roku. Je na obžalovaném, aby řádným životem v průběhu zkušební doby prokázal, že si z trestního řízení vzal ponaučení a že se napravil.

Poškozená v rámci trestního řízení uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 700.000 Kč. Částku 360.000 Kč požaduje za ušlý zisk za seminář, 340.000 Kč jako odškodnění za ztrátu zájmu klientek, její zbytečné soudní výlohy, zneužití autorského zákona, poškození dobrého jména a ochranné známky, a psychické potíže její i rodiny. Poškozená ke svému návrhu přiložila její prohlášení a výtisky e-mailů od klientek. Tyto dokumenty ovšem nedávají přesvědčivý podklad k rozhodnutí o náhradě škody. Bylo by nutno dokazování prohloubit minimálně o výsledky klientek, zkoumání psychických utrap poškozené a její rodiny atp. Protože další dokazování by podstatně protáhlo trestní řízení, byla poškozená podle § 229 odst. 1 trestního řádu s celým svým nárokem odkázána na občanskoprávní řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Jihlavě. Odvolání se podává ve trojím vyhotovení. Odvolání má odkladný účinek. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Okresní soud v Jihlavě, odd. 13 T
dne 29. března 2017

Mgr. Zdeněk Chalupa v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lenka Blažková